

Motion till riksdagen 2009/10:A313

av Nils Oskar Nilsson (m)

Pensionsåldern

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om gällande regler kring pensionsåldern.

Motivering

Sverige är ett land som både värnar och premierar såväl kunskap som kompetens. I detta syfte finns en strävan efter ökad tolerans och mångfald både i samhället och i arbetslivet. Regeringens politik om lönsamt arbete och ökad företagande är i linje med denna syn. Med fler i lönsamt arbete och ökat entreprenörskap skapas allt bättre förutsättningar för en bättre tillväxt och högre sysselsättning i landet.

Trots detta innebär nuvarande pensionsregler att en människa är skyldig att oavsett egna önskemål eller arbetsgivarens behov av kompetens gå i pension vid 67 års ålder. Vidare anställning kan endast vara tidsbegränsad enligt 5 § 5 LAS och måste föregås av förhandlingar med arbetsgivare.

Att nyttja en särskilt fördefinierad brytpunkt – i det här fallet en åldersgräns – som instrument för att avgöra när en människa inte längre får arbeta förefaller vara ett trubbigt sådant. En människas ålder varken kan eller bör vara avgörande för dennas förmåga eller vilja att fortsatt arbeta. Likaledes bör man inte, såsom nu är fallet, mer eller mindre tvinga fullt arbetsföra människor att upphöra med sina arbeten bara för att de uppnått en viss ålder.

Att sätta en individs ålder före vilja och kompetens är i arbetsrättsliga sammanhang att betrakta som diskriminering. Följden blir att diskrimineringslagen, som sedan den 1 januari 2009 även omfattar äldre, ställs mot lagen om anställningsskydd (LAS). I nuläget finns flera fall där rättsliga processer inletts mot arbetsgivare av denna anledning.

Pensionsåldern 67 är endast en siffra. Den är inte – eller får inte vara – en gräns för nyttiga insatser vare sig i arbetsliv eller inom forskningen etc. Ris-

Fel! Okänt namn på

ken blir att behövlig kompetens inom flera yrkesgrupper försvinner från arbetsplatser i förtid, antingen utomlands eller permanent bort från arbetsmarknaden. Yrkesgrupper som läkare och forskare utgör exempel där nödvändig kompetens försvinner från den svenska arbetsmarknaden på grund av pensionsålderns nuvarande utformning.

Åldern 67 bör därför tas bort som övre gräns för när en människa skall gå i pension. Pensionsåldern bör istället göras mera flexibel och anpassas till individens vilja och förmåga samt arbetsgivarens behov och krav.

Stockholm den 24 september 2009

Nils Oskar Nilsson (m)